

Lecția 8

Mulțumit și mulțumitor în Hristos

Estera 4:10–19

Sunt mulțumit în starea în care mă aflu, dar sunt mulțumitor lui Hristos pentru partea pe care o luați la Evanghelie încă de la început.

Încă de la începutul epistolei sale, Apostolul Pavel a apreciat implicarea bisericii din Filipi în înaintarea Evangheliei. În 1:3–5, El mulțumește lui Dumnezeu pentru modul în care filipenii au intrat în „parteneriat” cu el în vederea înaintării cauzei lui Hristos. Implicarea filipenilor a fost pe mai multe planuri. În capitolul 3, spre exemplu, am văzut cum ei l-au trimis pe Epafrodit la Pavel ca să îl slujească și să lucreze împreună cu el, în Roma. Prin Epafrodit, ei i-au trimis lui Pavel și un dar financiar care se pare că l-a determinat pe Pavel să le scrie versetele din capitolul 4 care fac obiectul acestei lecții. Analizează acest text, folosindu-te și de întrebările și notițele de mai jos:

Structura textului este simplă. El poate fi împărțit în două părți mari: 4:10–13, respectiv 4:14–19, iar fiecare din aceste părți conține trei idei simetrice:

- 4:10, respectiv 4:14 – Bucuria lui Pavel pentru inima filipenilor
- 4:11, respectiv 4:17 – Focalizarea lui Pavel
- 4:13, respectiv 4:19 – „Hristo-suficiența” lui Pavel.

Bucuria lui Pavel

1. În v. 10, Pavel nu mulțumește pentru darul primit, așa cum ne-am aștepta, ci își exprimă bucuria. De ce (sau pentru cine) se bucura Pavel?
2. Cum și-au înnoit simțămintele (grija față de Pavel) filipenii? Doar un ajutor financiar sau mai mult? (vezi și Filipeni 3:25–30).

Este interesantă paralela care se poate face între biserica din Filipi și cea din Corint. Pavel a refuzat în mod categoric orice sprijin financiar din partea bisericii din Corint. *„Mai bine mor decât să-mi ia cineva pricina mea de laudă”* (1 Corinteni 9:15), adică răsplătă pe care mi-o va da Dumnezeu. Cu toate acestea, el acceptă darul filipenilor cu bucurie. Oare de ce? Cu siguranță că inima dăătorului a făcut diferența.

3. Citește 2 Corinteni 8:1–5. Textul ne spune că bisericile din Macedonia (mai mult ca sigur că se referă la Filipi) au dat din sărăcia lor lucie. Care a fost motivația lor, conform 2 Corinteni 8:5? Care este legătura dintre maturitatea

spirituală a unei biserici și implicarea ei financiară? Oare pot fi dissociate cele două?

Citește următoarea povestioară și gândește-te la relevanța ei pentru discuția noastră:

Se spune că un rabin dorea să construiască o sinagogă pentru comunitatea de evrei din orașul în care locuia. Din sărăcia lor, oamenii contribuiau cu ce puteau în speranța că vor reuși să strângă destul de mulți bani pentru a se apuca de construit. Un om de afaceri din zonă s-a hotărât să contribuie și el, și îi trimitea lunar rabinului o sumă impresionantă de bani. Dar de fiecare dată, rabinul lua plicul cu bani și îl arunca în foc. Întrebat fiind de ce face acest lucru, rabinul a răspuns: „Acești bani nu au un miros de tămâie...”

Focalizarea lui Pavel

4. Care este răstălmăcirea pe care vrea să o corecteze Pavel în versetele 11, respectiv 17?
5. Ce îl determina pe Pavel să trăiască în modul descris de versetele 11–12? Care era focalizarea vieții lui, față de care preocuparea cu nevoile materiale era fără valoare?
6. În versetul 17 este ca și cum Pavel ar spune că activitatea lui le va aduce „dobândă” Filipenilor. Despre ce fel de câștig este vorba aici? Cum contribuie Pavel la „dobânda” lor?

„Hristo-suficiența” lui Pavel

Sunt mulți oameni care, la fel ca și Pavel, pot să spună „am de toate”. Diferența este că pentru majoritatea, „de toate” se reduce la lucruri materiale și la mândria de a fi auto-suficient. De multe ori auzim în jurul nostru: „Nu am nevoie de nimeni, mă descurc singur”, sau „Tot ceea ce am și ceea ce sunt este rezultatul efortului meu. Eu nu depind de nimeni”.

Mulțumirea lui Pavel cu starea în care se afla nu era rezultatul unei „auto-suficiențe”, ci a unei „Hristo-suficiențe”. Pavel era focalizat pe Hristos. Toate aspectele vieții sale erau subordonate cauzei lui Hristos.

7. Cum poate Pavel, în contextul în care se afla în închisoare, să afirme că „poate totul, în Hristos”? Oare Hristos ne dă puterea Lui nouă sau, mai degrabă, noi suntem cei care folosim puterea Lui, pentru scopurile Lui (vezi Efeseni 6:10)?
8. În ultimul verset din acest pasaj, Pavel rostește o binecuvântare peste filipeni: „Și Dumnezeu meu să îngrijească de toate trebuințele voastre”. Trecând dincolo de nivelul material, care sunt trebuințele lor? În ce mod poate fi considerată această binecuvântare ca o concluzie a întregii cărți?

Aplicații și implicații

La prima vedere, textul vorbește despre... bani. Pavel primește un ajutor de la filipeni și, în încheierea epistolei sale, nu uită să le mulțumească. Dar, privind mai atent la acest text, vom descoperi că elementul central nu este altul decât înaintarea Evangheliei, firul roșu care trece prin întreaga carte (vezi și diagrama alăturată). Chiar dacă el nu apare explicit în text, observăm că atât atitudinea lui Pavel față de nevoile sale materiale cât și dărnicia filipenilor e subordonată înaintării Evangheliei. Veniți să analizăm textul din ambele perspective.

Atitudinea slujitorului față de lucrurile materiale și răsplata financiară

Atât în versetele 11–13, cât și în 17–18, Apostolul Pavel dă niște explicații cu privire la modul în care se raportează la nevoile sale materiale. Analizează aceste versete prin prisma următoarelor întrebări:

9. Pavel afirmă: „*știu să trăiesc*” în orice circumstanțe. La ce fel de trăire se referă El? (ține cont și de 1:20–24).
10. Din perspectiva lui Pavel, care este singura nevoie care trebuie împlinită pentru ca să se poată devota înaintării Evangheliei?
11. Când Pavel afirmă că „Hristos îl întărește”, oare ceea ce voia să spună el este că „Hristos mă întărește prin ceea ce îmi dați voi mie”? Sau realmente Pavel se considera dependent doar de Hristos?
12. Crezi că un slujitor al Evangheliei ar trebui să fie preocupat de salariul pe care îl primește? Care ar trebui să fie așteptările lui? În 1 Corinteni 9, Pavel vorbește despre un „drept” al lucrătorului creștin. Cum ar trebui să se raporteze un slujitor la acest drept?

Atitudinea celor slujiți (a bisericii) față de susținerea slujitorilor

Cu siguranță că Apostolul Pavel a apreciat darul primit de la creștinii din Filipi. Dar din modul în care își formulează el mulțumirea, ne putem întreba pe bună dreptate: oare ce apreciază el, de fapt? Prin explicațiile pe care le dă, în mod clar bucuria sa nu era legată în primul rând de dar, ci de inima filipenilor. Oare ce am putea învăța de la această biserică cu privire la dărnicie?

13. În 1 Corinteni 9, într-o situație similară, observăm că Pavel refuză un ajutor financiar care, de altfel, i s-ar fi convenit. Analizează mai ales 1 Corinteni 9:15. De ce este Pavel atât de categoric? De ce refuză orice ajutor din partea

corintenilor, pe când filipenilor le mulțumește și acceptă cu bucurie? Oare nu cumva diferența dintre cele două comunități ținea de raportarea lor la înaintarea Evangheliei?

14. 2 Corinteni 8:1–5 ne dezvăluie un lucru extraordinar despre biserica din Filipi (căci cel mai probabil, la ea se referă Pavel când vorbește de „bisericele Macedoniei”). Citește cu atenție acest text și gândește-te mai ales la v. 5. Pavel spune: „s-au dat mai întâi Domnului, și apoi nouă”. Cum înțelegi această expresie? Să fie oare dovada subordonării resurselor materiale înaintării Evangheliei?

În concluzie, putem afirma că atât Pavel, cât și biserica din Filipi demonstrează ascultare față de porunca lui Hristos – *Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate celelalte vi se vor da...* Cu alte cuvinte, Pavel, chiar dacă era susținut de filipeni, se considera dependent doar de Dumnezeu. Iar filipenii, chiar dacă îi dăruiau lui Pavel, se dăruiau, de fapt, mai întâi Domnului. Chiar dacă se află într-o relație strânsă, cei doi nu depind unul de altul, ci de Hristos. Relația lor – inclusiv în aspectele ei practice – are ca fundament scopul comun: înaintarea Evangheliei.

